

РЕШЕНИЕ

№ 2358

гр. С., 21.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110215713 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 22-4332-018605 от 19.09.2022г., началник група при отдел „Пътна полиция“ на СДВР, е наложил на Б. С. С. с ЕГН ***** наказание глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. В жалбата най-напред се излагат оплаквания за допуснати при издаване на АУАН и НП процесуални нарушения съответно на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН, а именно липса на надлежно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата, които го потвърждават, с което е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Наред с това като празнота се изтъква липсата на изрични твърдения относно наличието на виновно поведение, както и се излагат съображения за маловажност на случая.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат М., с приложено по делото пълномощно, която поддържа искането за отмяна на наказателното постановление, като претендира присъждане на разноски. Наред с това по делото са представени и писмени бележки със съдържание идентично с това на депозираната жалба, като в допълнение се изтъква единствено, че въобще липсва индивидуален

административен акт за налагането на ПАМ- прекратяването на регистрацията, като простото отбелязване на този факт, не може да замести липсата на нарочно волеизявление на административния орган.

Въззиваемата страна началник група при СДВР-ОПП, редовно призовани – НЕ изпращат представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Б. С. С., роден на ****г., с постоянен адрес- гр.С., ж.к.“К.П.“ ул. „****“, № 7, ЕГН *****, правоспособен водач на МПС, на отчет в СДВР.

На 18.06.2022г. около 11:45 ч. в гр. С., жалбоподателят Б. С. управлявал лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № *****, по ул."Кубан", с посока на движение към ул.“Суходолска“.

Превозното средство към посочената дата било собственост на жалбоподателя, придобито от него въз основа на договор с нотариална заверка на подписа от 04.04.2022г., информация, за който била подадена по електронен път в СДВР на същата дата. На 06.06.2022г. на основание чл.143, ал.15 ЗДвП, регистрацията на превозното средство била прекратена поради неизпълнение от страна на новия собственик на задължението за заявяване на настъпила промяна в собствеността на превозното средство в двумесечен срок от прехвърлянето. Липсват данни за настъпилото служебно прекратяване да е уведомен собственика на МПС или друго лице, респективно да са иззети свидетелството за регистрация или регистрационните табели на същото.

На 18.06.2022г., автомобилът, управляван от жалбоподателя С. бил спрян за извършване на проверка от органите на МВР, като след справка служителите на отдел "Пътна полиция" констатирали, че регистрацията на превозното средство е прекратена.

Във връзка с установеното при проверката, бил съставен АУАН, серия ГА, № 597850, с който срещу жалбоподателя Б. С. С. било повдигнато административно-наказателно обвинение, за това, че на 18.06.2022г. в град С., управлявал лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № *****, който е със служебно прекратена регистрация, считано от 06.06.2022г. Фактическата обстановка, актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП.

Актът, съставен в присъствието на нарушителя му бил връчен за подпис и запознаване, при което не са направени възражения, нито такива са постъпили в рамките на законоустановения тридневен срок. Производството образувано по посочения акт, обаче било прекратено на основание чл.33, ал.2 ЗАНН, като материалите били изпратени в СРП, и образувана пр.пр. № 33851/2022г. по описа на СРП. По същата след извършена проверка, с Постановление от 04.08.2022г., било отказано образуване на досъдебно

производство на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 НПК, по съображения за несъставомерност, поради явна незначителност на обществената опасност, като материалите били изпратени на ОПП-СДВР.

Въз основа на посочения акт и Постановление за отказ да се образува наказателно производство по пр.пр. № 33851/2022г. по описа на СРП, било съставено процесното наказателно постановление (НП) № 22-4332-018605 от 19.09.2022г., началник група при отдел „Пътна полиция“ на СДВР, е наложил на Б. С. С. с ЕГН ***** наказание глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателства- показанията на свидетеля И. Ников, както и приобщените по реда на чл.283 от НПК към делото писмени доказателства: АУАН серия ГА, № 597850 от 18.06.2022г., НП № 22-4332-018605 от 19.09.2022г., Справка картон на водач Б. С. С., Заповед № 513з-5073/21.07.2015г. за компетентност на актосъставителя, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., Постановление за отказ да се образува наказателно производство по пр. пр. № № 33851/2022г. по описа на СРП, ведно с материалите по посочената прокурорска преписка, справка за регистрация и собственост на МПС с рег. № ***** . Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което е допустима, а разгледана по същество в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалвания акт, налага отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН серия ГА, бланков № 597850/18.06.2022 година, който е съставен от компетентен орган- младши автоконтрольор при СДВР, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния, съгласно чл.189, ал.1 от ЗДвП и т.1.3.1 от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021г. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно чл.189, ал.12 от ЗДвП и т. 3.10 на цитираната заповед. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с изискванията за

форма и съдържание на същите, за участие на свидетели и връчване на процесуалните документи.

Съгласно отразеното в обжалваното наказателно постановление административнонаказателното производство е образувано по реда на чл.36, ал.1 ЗАНН въз основа на съставен АУАН серия серия ГА, бланков № 597850/18.06.2022 година, съставен от младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, но същият не приложен към административно-наказателната преписка. Действително по делото са налице данни за отпочване на производството в хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН, а именно "...прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.", в който случай АУАН не е необходим, като в НП е налице и позоваване в тази връзка на материалите по пр.пр. № 33851/22г. по описа на СРП. При това обаче съдът намира, че е налице смесване на хипотезите на чл.36, ал.1 и ал.2 ЗАНН, като от една страна в титулната част се твърди, че наказателното постановление е издадено въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение- серия ГА, бланков № 597850/18.06.2022г., но такъв не е приложен, а от друга в диспозитива на същото се цитира постановлението за отказ да се образува ДП по пр.пр. № 33851/2022г. по описа на СРП.

Посочената амалгама на хипотезите обаче съставлява процесуално нарушение от категорията на съществените, т.к. не позволява да се определи акт, с който е поставено началото на административно-наказателното производство. Следва изрично да се посочи, че жалбоподателят С. не е участвал в производството пред СРП, нито пък постановлението за отказ да се образува наказателно производство му е било връчвано, поради което не може да се приеме и, че въз основа на същото той е узнал за отпочване на производството по административно наказване. С оглед на изложеното съдът намира, че е допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, което пряко рефлектира върху правото на защита на жалбоподателя, доколкото, предвид наличните по делото документи, следва да се приеме, че едва с връчване на наказателното постановление същият е бил надлежно уведомен за фактическите и правни рамки на административното обвинение, което е недопустимо и е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

С наказателно постановление (НП) № 22-4332-018605 от 19.09.2022г. на началник група при отдел „Пътна полиция” към СДВР на Б. С. е наложено наказание за допуснато нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Посочената разпоредба допуска по пътищата отворени за обществено ползване да се движат само МПС, които са регистрирани и регистрационните табели са монтирани на съответните места, като съгласно НП нарушението се е изразило в управление на МПС, чиято регистрация е прекратена служебно. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с обективната страна на посочения състав на административно нарушение. Управляваното от жалбоподателя

МПС- лек автомобил марка „БМВ“ е било без валидна регистрация към датата на деянието, с оглед служебното прекратяване на същата извършено на 06.06.2022г. чрез въвеждане на данни в информационната система на ОПП-СДВР. При това като е управлявал посоченото МПС по път за обществено ползване, какъвто е и уличната мрежа на територията на град С., жалбоподателят формално е нарушил правилото на чл.140, ал.1 ЗДвП.

Съгласно чл.6, ал.1 ЗАНН, административно нарушение е това деяние което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай обаче не може да се направи извод, че поведението на жалбоподателя С., което се субсимира под състава на административно нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП е извършено виновно. Превозното средство собственост на жалбоподателя, е било служебно deregистрирано поради неизпълнение на задължението в двумесечен срок от настъпване на промяна в собствеността, същата да бъде заявена в ОПП-СДВР, поради което именно се е стигнало до прекратяване на регистрацията на превозното средство. При това обаче, доколкото липсват данни за служебната deregистрация да е издаден какъвто и да е административен акт, който да е връчен някому, нито дори да е уведомен регистрирания или предстоящия собственик, или да са били иззети свидетелството за регистрация, или снети регистрационните табели, то не може да се направи извод, че прекратяването на регистрацията е достигнало до знанието на собственика- жалбоподателя С., като няма каквито и да е данни същия да е узнал посочените обстоятелства. В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, т.е. такова лишено от обществено-опасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умишъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно – прекратяването на регистрацията, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл.14 НК вр. чл.11 ЗАНН, която всякога изключва умишъла, като вината не може и не следва да се презюмира. Действително в ЗДвП, неизпълнението на задължението за пререгистрация е предвидено като императивно основание за прекратяване на регистрацията, но същата не следва ex lege, а се предпоставя от съответния индивидуален административен акт- в случая такъв реализиран с действие от страна на административния орган- отбелязване в информационната система на факта на прекратяване на регистрацията. Дали и кога обаче този акт ще бъде извършен зависи единствено от волята на съответен служител при ОПП-СДВР, и няма как да се предполага от страна на собственика на МПС при липса на уведомление, като видно от датата на прекратяване на регистрацията същата не е извършена с изтичане на двумесечния срок, а няколко дни след това.

Ето защо с оглед липсата на доказателствата за виновно поведение от страна на Б. С. С., жалбата се явява основателна и процесното наказателно

постановление следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на съдебни разноси-възнаграждение, заплатено на един адвокат, за което е направено съответно искане. Съгласно приложения Договор за правна защита и съдействие, от страна на същия е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, т.е. равен на минималния, Предвид на това претенцията за разноси на жалбоподателя следва да бъде намалена до законоустановения минимум от 400 лева, като, сторените разноси следва да бъдат възложени в тежест на СДВР, към чиято администрация се числи наказващия орган.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 22-4332-018605 от 19.09.2022г., началник група при отдел „Пътна полиция“ на СДВР, е наложил на Б. С. С. с ЕГН ***** наказание глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Б. С. С. с ЕГН *****, 400/четирисотин/лева, съдебни разноси

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.С. с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____